

การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ของผู้บริหารสถานศึกษา
สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา

Administration of the Student Support System in the 21st Century of School
Administrators under the Local Government Organization in Takua Pa
District, Phang Nga Province

นันทวุธ แซ่เอี้ยว Nuntawut Saeaiw
จันทระฉาย ยมสูงเนิน Junchai Yomsoongnern
สังวาร์ วังแจ่ม Sangwan Wangcham
สุรศักดิ์ สุทธิสิริ Surasak Suttasiri
มหาวิทยาลัยนอร์ท-เชียงใหม่
North-Chiang Mai University
g663302048@northcm.ac.th

Received 2025/04/17

Revised 2025/07/22

Accepted 2025/08/08

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อ 1) ศึกษาการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ของผู้บริหารสถานศึกษา 2) ศึกษาแนวทางการพัฒนาการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา ใช้กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน ผู้ทรงคุณวุฒิในการสัมภาษณ์ รวมทั้งสิ้น จำนวน 94 คน เครื่องมือได้แก่ แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง วิเคราะห์ข้อมูลด้วยความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา มีค่าความเชื่อมั่น 0.98

ผลการวิจัย พบว่า

1) การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ของผู้บริหารสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 4 ด้าน คือ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา และด้านการส่งต่อ มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน และด้านที่มีค่าเฉลี่ยลำดับสุดท้าย คือ ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน

2) แนวทางการพัฒนาการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ดังนี้ 1.ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลโดยส่งเสริมครูประจำชั้น ครูแนะแนว และครูผู้รับผิดชอบ จัดทำระบบ SDQ เพื่อปรับพฤติกรรมนักเรียน 2.ด้านการคัดกรองนักเรียน ทำการวิเคราะห์นักเรียนตามแบบ

ประเมิน SDQ ประสานความร่วมมือจากหน่วยงานภายนอก 3.ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน
ดำเนินการโดยพัฒนาทักษะเทคโนโลยีของครู เพื่อใช้ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างถูกต้องและ
รวดเร็ว 4.ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา คือ อบรมครูและนักเรียนให้รู้เท่าทันสื่อ ภัยทางสังคม และ
เสริมทักษะชีวิตในสังคมยุคใหม่ 5.ด้านการส่งต่อ ส่งเสริมการทำงานเป็นทีมของครูร่วมกันแก้ปัญหา
ทุกด้านของนักเรียนทุกคน

คำสำคัญ : การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน, ศตวรรษที่ 21, องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
เทศบาลเมืองตะกั่วป่า.

Abstract

This research aimed to study 1) the administration of the student support system , and 2) the development guidelines of the administration of the student support system in the 21st century of school administrators under the local government organization in Takua Pa District, Phang Nga Province. The sample consisted of 89 school administrators and teachers and 5 qualified experts in an interview. The tools included questionnaires and structured interview, the data was analyzed to determine the frequency, percentage, mean, standard deviation, and content analysis.

The research findings revealed that:

1) the overall of the administration of the student assistance system in the 21st century of school administrators was at the highest level, when analyzing each component, there were four areas: the area of knowing students individually, the area of screening students, the prevention and resolution of problems, and the area of referral with the same average. The last area of average was the area of promoting and developing students.

2) Guidelines for the development of the administration of the student support system in the 21st century in the following areas: 1. In the area of knowing students individually, which is to promote classroom teachers, guidance counselors, and the head of the student support department to set up an SDQ system to help solve students' problems in learning and attendance behavior. 2. In terms of screening students, analyzing data and screening students according to the SDQ assessment form and coordinating with external agencies. 3. In terms of promoting and developing students, develop the technology skills of classroom teachers in student data analysis

and bring results to help students accurately and quickly. 4. In terms of prevention and problem solving is training for teachers and students on media literacy and social disasters, enhancing living skills in modern society. 5. In terms of referral, teachers are encouraged to have teamwork skills in the student support system to help students to solve learning problems, behavioral problems, and family problems of all students.

Keywords: student support system administration, 21st century, the Takua Pa Local Government Organization.

บทนำ

วิกฤตการณ์เด็กและเยาวชนในปัจจุบันมีความซับซ้อนมากขึ้น ปัญหาและสภาพแวดล้อมบริบทต่าง ๆ ในสังคม เช่น ปัจจัยเสี่ยงจากสภาพครอบครัวที่แตกแยก การใช้ความรุนแรง การปล่อยปละละเลย ปัจจัยเสี่ยงจากชุมชนและสังคมที่อ่อนแอ ไม่เคารพกฎระเบียบของสังคม ละเลยต่อปัญหาของเด็กและเยาวชน ปัจจัยเสี่ยงจากเพื่อนที่มีพฤติกรรมโน้มเอียงไปในทางก้าวร้าว เสี่ยงภัย มั่วสุม ที่ส่งผลต่อความปลอดภัยของเด็กด้านการถูกล่วงละเมิดทางเพศ ยาเสพติด และปัญหาอื่น ๆ (กรมกิจการเด็กและเยาวชน กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, 2561 : ข) ระบบการช่วยเหลือนักเรียนมีความสำคัญเป็นอย่างมาก ในการพัฒนานักเรียนให้มีทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 และเป็นคนไทยยุคใหม่ที่มีความสมบูรณ์ นอกจากนี้ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน ยังเป็นกระบวนการในการบริหารจัดการศึกษาของสถานศึกษา ดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่มีขั้นตอน วิธีการ และเครื่องมือการทำงานที่ชัดเจน มีครูประจำชั้นหรือครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงาน โดยอาศัยความร่วมมือร่วมของบุคลากรที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2561 : 1) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบดูแลการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับท้องถิ่น ได้กำหนดนโยบายแนวทางพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ไว้ดังนี้ 1) พัฒนาเครือข่ายระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยเน้นคุณธรรมนำความรู้ น้อมนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ความสามัคคี สันติวิธีและวิถีประชาธิปไตยให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ 2) ครูที่ปรึกษา ครูแนะแนว เครือข่ายเพื่อนช่วยเพื่อน เครือข่ายผู้ปกครอง และระบบส่งเสริมความ ประพฤตินักเรียนเพื่อสร้างภูมิคุ้มกันให้แก่เยาวชน รวมทั้งส่งเสริมงานอาชีพและการมีงานทำแก่นักเรียนระหว่างปิดภาคเรียน 3) พัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่เข้มแข็งเพื่อรองรับการจัดการศึกษาฟรี 15 ปี (กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น, 2551 : 1) สถานศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในอำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา ได้จัดทำและดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน ตามนโยบายของกรมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อการป้องกัน และช่วยเหลือแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับนักเรียน การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ผ่านมายังขาดประสิทธิภาพ ความเข้มแข็ง และยังขาดความร่วมมือจาก

เครือข่ายที่จริงจัง เห็นได้จากการสำรวจข้อมูลเบื้องต้นของสถานศึกษา สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พบว่า ครอบครัวนักเรียนจำนวนมากหย่าร้าง ครอบครัส่วนใหญ่มีปัญหาด้านเศรษฐกิจ นักเรียนส่วนมากมาจากต่างจังหวัดและพักอาศัยอยู่กับญาติ นักเรียนหลายคนมีความเสี่ยงในเรื่อง ยาเสพติด และเป็นแหล่งมั่วสุมในการเล่นเกมนและการพนัน เป็นต้น (เอกสารรายงานการประเมินตนเองของสถานศึกษา (Self-Assessment Report : SAR) ของโรงเรียนสังกัดกองการศึกษาสำนักงานเทศบาล เมืองตะกั่วป่า ปีการศึกษา 2566) จากข้อมูลปัญหาและเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา

วัตถุประสงค์การวิจัย

- 1) เพื่อศึกษาการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา
- 2) เพื่อศึกษาแนวทางการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา เป็นงานวิจัยแบบผสมผสานทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 5 คน และครูผู้สอนจำนวน 108 คน ของสถานศึกษา สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา รวมจำนวนประชากรทั้งสิ้น 113 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ประชากรผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 5 คน และครูผู้สอนจำนวน 84 คน ของสถานศึกษา สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา รวมจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 89 คน โดยการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตารางสำเร็จรูปของเครจซี่ และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด, 2560 : 43) และคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง

เครื่องมือการวิจัย

เครื่องมือเชิงปริมาณ คือ แบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา ประกอบด้วย 2 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป (เพศ, อายุ, ระดับการศึกษา, ตำแหน่ง, ประสบการณ์ทำงาน)

ตอนที่ 2 แบบสอบถาม 44 ข้อ แบ่งเป็น 5 ด้าน ดังนี้

1. ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	จำนวน 8 ข้อ
2. ด้านการคัดกรองนักเรียน	จำนวน 9 ข้อ
3. ด้านการส่งเสริมและพัฒนาการเรียน	จำนวน 9 ข้อ
4. ด้านการป้องกันและแก้ปัญหา	จำนวน 10 ข้อ
5. ด้านการส่งต่อ	จำนวน 8 ข้อ

โดยลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับของลิเคอร์ท (Likert) โดยมีเกณฑ์การประเมินเป็นคะแนน ดังนี้

- ระดับ 1 หมายถึง มีการปฏิบัติ อยู่ในระดับน้อยที่สุด
 ระดับ 2 หมายถึง มีการปฏิบัติ อยู่ในระดับน้อย
 ระดับ 3 หมายถึง มีการปฏิบัติ อยู่ในระดับปานกลาง
 ระดับ 4 หมายถึง มีการปฏิบัติ อยู่ในระดับมาก
 ระดับ 5 หมายถึง มีการปฏิบัติ อยู่ในระดับมากที่สุด

เครื่องมือเชิงคุณภาพ คือ แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structure interview) เพื่อศึกษาแนวทางการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา โดยเก็บข้อมูลจากกลุ่มเป้าหมาย จำนวน 5 คน ประกอบด้วย ผู้อำนวยการโรงเรียนเทศบาลบ้านเสนารังสรรค์ จำนวน 1 คน รองผู้อำนวยการโรงเรียนเทศบาลบ้านเสนารังสรรค์ จำนวน 1 คน รองผู้อำนวยการโรงเรียนเทศบาลบ้านศรีตะกั่วป่า จำนวน 1 คน รองผู้อำนวยการโรงเรียนเทศบาลบ้านย่านยาว จำนวน 1 คน และครูโรงเรียนเทศบาลบ้านเสนารังสรรค์ จำนวน 1 คน

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ทำการวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 5 ด้าน ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง และประสบการณ์ทำงาน โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage)

วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามเกี่ยวกับ การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา โดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยกำหนดเกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ยของบุญชม ศรีสะอาด และคณะ, 5 ระดับ (2561 อ้างถึงใน ชื่นแก้ว พรหมคำ, 2564 : 80-81)

การวิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์ ใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) แนวทางการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา

ผลการวิจัย

วัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 1 การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา พบว่า **ตารางที่ 1** ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา โดยรวมและรายด้าน

การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ของ ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอ ตะกั่วป่า จังหวัดพังงา	ระดับปฏิบัติ		
	(\bar{X})	(S.D.)	แปลผล
ด้านที่ 1 ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล	4.56	0.44	มากที่สุด
ด้านที่ 2 ด้านการคัดกรองนักเรียน	4.51	0.54	มากที่สุด
ด้านที่ 3 ด้านการส่งเสริมและพัฒนาการเรียน	4.48	0.52	มาก
ด้านที่ 4 ด้านการป้องกัน และแก้ไขปัญหา	4.51	0.51	มากที่สุด
ด้านที่ 5 ด้านการส่งต่อ	4.51	0.50	มากที่สุด
โดยรวม	4.51	0.47	มากที่สุด

จากตาราง 1. พบว่า การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ของผู้บริหารสถานศึกษา โดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุดเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน อยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 4 ด้าน คือ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา และด้านการส่งต่อ มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน อยู่ในระดับมากที่สุดและด้านที่มีค่าเฉลี่ยลำดับสุดท้าย คือ ด้านการส่งเสริมและพัฒนาการเรียน อยู่ในระดับมาก

วัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 2 แนวทางการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา ดังนี้

ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล คือ ส่งเสริมครูประจำชั้น ครูแนะแนว และครูหัวหน้างานดูแลช่วยเหลือนักเรียน จัดทำระบบ SDQ เพื่อแก้ปัญหาด้านการเรียนและพฤติกรรม การเข้าเรียน

ด้านการคัดกรองนักเรียน คือ ร่วมกันวิเคราะห์ข้อมูลและคัดกรองนักเรียนตามแบบประเมิน SDQ และประสานขอความร่วมมือจากหน่วยงานภายนอก

ด้านการส่งเสริมและพัฒนาการเรียน คือ พัฒนาทักษะการใช้เทคโนโลยีของครูประจำชั้น การวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียน นำผลมาปฏิบัติงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้ถูกต้องและรวดเร็ว

ด้านการป้องกัน และแก้ไขปัญหา คือ อบรมพัฒนาครูและนักเรียน ด้านการรู้เท่าทันสื่อและปัญหาภัยทางสังคม เสริมทักษะการดำรงชีวิตในสังคมยุคใหม่

ด้านการส่งต่อ คือ ส่งเสริมครุมีทักษะการทำงานเป็นทีม ร่วมกันแก้ไขปัญหาทางการเรียน
ด้านพฤติกรรม และปัญหาทางครอบครัวของนักเรียนทุกคน

อภิปรายผลการวิจัย

อภิปรายวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ของ
ผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา อภิปรายผล
เป็นรายด้าน ดังนี้

ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหาร
แต่งตั้งให้ครูที่ปรึกษาเยี่ยมบ้านนักเรียนตามโครงการเยี่ยมบ้านนักเรียนภาคเรียนละ 1 ครั้ง ผู้บริหาร
มอบหมายให้ครูที่ปรึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลนักเรียนเป็นรายบุคคลทั้งด้านบวกและด้านลบ และ
ผู้บริหารสนับสนุน ส่งเสริมให้ครูที่ปรึกษามีการประชาสัมพันธ์กิจกรรม และผลงาน ผู้ปกครอง ชุมชน
องค์กรภายนอก เพื่อสร้างความน่าเชื่อถือต่อสถานศึกษา สอดคล้องกับ นูรมาน พิทักษ์สุขสันต์ (2564)
พบว่า อยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับ มาโนช ตัญยงค์ (2564) ศึกษาแนวทางการพัฒนาการดำเนินงาน
ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9
จังหวัดสุพรรณบุรี สหวิทยาเขตพุเตย พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีระดับสูงสุด คือ ด้านการรู้จัก
นักเรียนเป็นรายบุคคล

ด้านการคัดกรองนักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหารสนับสนุน
ให้ครูที่ปรึกษา ส่งเสริม พัฒนา ให้นักเรียนกลุ่มพิเศษสามารถพัฒนาตามความสามารถเต็มตาม
ศักยภาพของแต่ละบุคคล ผู้บริหารมอบหมายให้ครูที่ปรึกษามีการติดตามและประสานงานกับ
ผู้ปกครองนักเรียนเพื่อช่วยเหลือและแก้ปัญหาาร่วมกัน ผู้บริหารมอบหมายให้ครูที่ปรึกษาให้ความ
ช่วยเหลือและแก้ไขปัญหากลุ่มมีปัญหาโดยเร่งด่วน สอดคล้องกับ นูรมาน พิทักษ์สุขสันต์ (2564 : 56-
58) พบว่า ผู้บริหารดำเนินการให้มีระบบการคัดกรองนักเรียนตามเกณฑ์การคัดกรอง สอดคล้องกับ
ขวัญเนตร มุลทองจาด (2562) พบว่า ผู้บริหารควรเพิ่มแบบประเมินนักเรียนให้มีความหลากหลาย
อาจมีการนำโปรแกรมสำเร็จรูป โปรแกรมประเมินพฤติกรรมนักเรียนเข้ามาใช้เพื่อความสะดวกในการ
เก็บข้อมูล ครุมีการปรับปรุงข้อมูลของนักเรียนให้เป็นปัจจุบันอยู่เสมอ และมีการส่งต่อข้อมูลนักเรียน
เป็นรายบุคคลให้กับครูที่ปรึกษา

ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหารให้
ครูที่ปรึกษา จัดกิจกรรมโฮมรูม และกิจกรรมเสริมสร้างทักษะการดำรงชีวิตให้กับนักเรียนในชั้นเรียน
เป็นประจำทุกวัน ผู้บริหารสนับสนุนให้ครูที่ปรึกษา ส่งเสริม และพัฒนาศักยภาพนักเรียนทุกคนที่อยู่
ในความรับผิดชอบให้มีคุณภาพ ด้วยความเท่าเทียมกัน ผู้บริหารโรงเรียน คณะครู และผู้ปกครองเน้น
การดำเนินงานด้านการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนต้องอาศัยการทำงานเป็น
ทีมอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นระบบ เพื่อให้สามารถตอบสนองต่อความต้องการของนักเรียนได้อย่าง

เหมาะสมและครอบคลุม และผู้บริหารมอบหมายให้ครูที่ปรึกษาร่วมมือกับผู้ปกครองหาแนวทางการปรับปรุงและพัฒนาพฤติกรรมนักเรียน และผู้บริหารให้ครูที่ปรึกษาจัดระบบ และแผนป้องกันนักเรียนที่มีความประพฤติดี เรียนดี รู้จักคุณค่า และภาคภูมิใจในความเป็นคนดีของตนเอง สอดคล้องกับ นูรมาน พิทักษ์สุขสันต์ (2564) พบว่า ด้านการส่งเสริมและพัฒนา นักเรียน

ด้านการป้องกัน และแก้ไขปัญหา โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหารให้ครูที่ปรึกษา ดูแล เอาใจใส่ ติดตาม ช่วยเหลือนักเรียนทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน ผู้บริหารให้ครูที่ปรึกษา แจ้งข่าวสาร ประสานสัมพันธ์กับผู้ปกครองและร่วมกันช่วยเหลือนักเรียน ได้อย่างรวดเร็วทันต่อการปฏิบัติงาน ผู้บริหารให้ครูที่ปรึกษาประเมินผลและติดตามผลการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา สอดคล้องกับ นูรมาน พิทักษ์สุขสันต์ (2564) พบว่า ผู้บริหารดำเนินการให้มีความเอาใจใส่ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาของนักเรียนทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน สอดคล้องกับ พงษ์ศักดิ์ รวมชมรัตน์ (2564) พบว่า โรงเรียนจัดทำโครงการหรือกิจกรรมเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาของนักเรียนตามผลการคัดกรองนักเรียน

ด้านการส่งต่อ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด อาจเป็นเพราะว่า ผู้บริหารมอบหมายให้ครูที่ปรึกษาแก้ไขปัญหาของนักเรียนในเบื้องต้นอย่างเป็นระบบและมีขั้นตอนที่ชัดเจนสามารถปรับตัวอยู่ในสังคม และผู้บริหารส่งเสริมให้ครูที่ปรึกษา มีการติดต่อสื่อสารระหว่างกันด้วยกิริยาและวาจาที่แสดงถึงความสัมพันธ์อันดีต่อกัน ผู้บริหารให้ครูที่ปรึกษามีการจัดกระบวนการ ถ่ายทอดข้อมูล ข่าวสาร ความรู้ และประสบการณ์ ให้ผู้ปกครองทราบและรับรู้ร่วมกัน สอดคล้องกับ นูรมาน พิทักษ์สุขสันต์ (2564) พบว่า ผู้บริหาร ดำเนินการให้มีการชี้แจงให้นักเรียนเข้าใจถึงความจำเป็นในการส่งต่อ โดยใช้คำพูดที่สร้างสรรค์ของครู สอดคล้องกับ พงษ์ศักดิ์ รวมชมรัตน์ (2564) พบว่า ครูที่ปรึกษาดำเนินการส่งต่อภายในสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาไปยังครูแนะแนว ครูฝ่ายปกครอง ครูฝ่ายวิชาการ หรือครูฝ่ายอนามัย เพื่อให้ความช่วยเหลือได้อย่างเหมาะสม

อภิปรายวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 แนวทางการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา พบว่า

ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลนั้น โรงเรียนส่งเสริมให้ครูประจำชั้น ครูแนะแนว และหัวหน้างานดูแลช่วยเหลือนักเรียน วางแผนเยี่ยมบ้านนักเรียนและจัดทำระบบประเมิน SDQ เพื่อช่วยเหลือนักเรียนรอบด้าน รวมถึงการอบรมครูให้มีความรู้ด้านจิตวิทยาเด็กและการบริหารระบบดูแล สอดคล้องกับ พงษ์ศักดิ์ รวมชมรัตน์ (2564) พบว่า การจัดกลุ่มครูที่ปรึกษา เยี่ยมบ้านจริงครบ 100% และรวบรวมข้อมูลจากผู้ปกครองเพื่อเข้าใจชีวิตนักเรียนอย่างแท้จริง (มาโนช ตัญญงค์, 2564) บางแห่งใช้เทคโนโลยีสื่อสารแทนการเยี่ยมบ้าน และมีการวางแผนลำดับกลุ่มนักเรียนในการลงพื้นที่ และ สอดคล้องกับสุนทร โครพ (2564) พบว่า ครูที่ปรึกษาและฝ่ายกิจการนักเรียนร่วมกันเก็บข้อมูลรายบุคคล โดยมีเป้าหมายชัดเจนและจัดระบบฐานข้อมูลทันสมัย และจิระนันท์ นนทะบุต (2564)

พบว่า โรงเรียนยังใช้เครื่องมือประเมินเช่น SDQ และ EQ ควบคู่กับการเยี่ยมบ้าน โดยผู้บริหารควรจัดเวลาให้ครูได้ทำกิจกรรมร่วมกับนักเรียนอย่างต่อเนื่อง

ด้านการคัดกรองนักเรียน โรงเรียนควรจัดตั้งคณะทำงานร่วมวิเคราะห์ข้อมูลและคัดกรองตามแบบประเมิน SDQ เพื่อจัดกลุ่มนักเรียนอย่างเหมาะสม โดยประสานหน่วยงานภายนอก เช่น สาธารณสุข เพื่อเสริมความรู้ในการวิเคราะห์กลุ่มนักเรียน และสร้างแบบฟอร์มสำหรับการคัดกรองในอนาคต สอดคล้องกับพงษ์ศักดิ์ รวมชมรัตน์ (2564) สถานศึกษาควรมีเครื่องมือคัดกรองที่เพียงพอ ใช้เทคโนโลยีสนับสนุนการจัดเก็บข้อมูลและมาโนช ตัญยงค์ (2564) ผู้บริหารร่วมวางแผนคัดกรองทั้งด้านสุขภาพและการเรียนของนักเรียน และสุนทร โครพ (2564) พบว่า การประชุมหาแนวทางคัดกรองที่เหมาะสม และจัดทำคู่มือเพื่อให้ครูยึดเกณฑ์เดียวกันและ จิระนันท์ นนทะบุตร (2564) พบว่า การใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อประเมินพฤติกรรม ปรับปรุงข้อมูลให้ทันสมัย และส่งต่อข้อมูลให้อย่างต่อเนื่อง

ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียน โรงเรียนควรพัฒนาระบบสารสนเทศให้ครูที่ปรึกษาใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เช่น AI, Excel, PowerPoint และ Canva เพื่อวิเคราะห์ จัดการ และส่งต่อข้อมูลนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับพงษ์ศักดิ์ รวมชมรัตน์ (2564) พบว่า จัดกิจกรรมพัฒนานักเรียนตามความสนใจ ความสามารถ และศักยภาพ พร้อมคู่มือกิจกรรมโฮมรูม และมาโนช ตัญยงค์ (2564) ใช้เทคโนโลยีในการสื่อสารกับผู้ปกครอง เช่น Line, Facebook และติดตามผลการดำเนินงาน และสุนทร โครพ (2564) พบว่า สถานศึกษาจัดกิจกรรมส่งเสริมความสามารถหลากหลาย ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน และประชุมผู้ปกครองทุกภาคเรียนและจิระนันท์ นนทะบุตร (2564) พบว่า ส่งเสริมกิจกรรมชุมนุมตามความถนัด และจัดเวทีแสดงผลงานนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ

ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา โรงเรียนควรส่งเสริมและอบรมครูที่ปรึกษาและนักเรียนให้รู้เท่าทันสื่อ ภัยสังคม บุหรี่ ยาเสพติด และเพศศึกษา พร้อมพัฒนาทักษะชีวิต ศิลปะ ดนตรี กีฬา และการคิดวิเคราะห์สอดคล้องกับพงษ์ศักดิ์ รวมชมรัตน์ (2564) พบว่า ควรสร้างความไว้วางใจให้นักเรียนเปิดเผยปัญหาได้ และมีระบบติดตามผลการส่งต่ออย่างต่อเนื่อง และมาโนช ตัญยงค์ (2564) พบว่า ผู้เกี่ยวข้องร่วมวางแผนป้องกันและประเมินผลตามบริบทของโรงเรียนและสุนทร โครพ (2564) พบว่า จัดกิจกรรมตามข้อมูลสารสนเทศ มีการประชุมสม่ำเสมอ และจัดค่ายส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมและจิระนันท์ นนทะบุตร (2564) พบว่า อบรมครูให้มีทักษะการให้คำปรึกษาเบื้องต้น และจัดทีมให้คำปรึกษาเฉพาะกลุ่มนักเรียนเสี่ยง และขวัญเนตร มูลทองจาด (2562) พบว่า ส่งเสริมการศึกษาดูงาน แลกเปลี่ยนแนวทางกับโรงเรียนต้นแบบ

ด้านการส่งต่อ ควรส่งเสริมให้ครูทำงานเป็นทีม พัฒนาทักษะการมีส่วนร่วมในการดูแลนักเรียน โดยไม่ปล่อยให้เป็นภาระของครูคนใดคนหนึ่ง ครูประจำชั้นมีบทบาทสำคัญในการดูแลเบื้องต้น สอดคล้องกับพงษ์ศักดิ์ รวมชมรัตน์ (2564) พบว่า โรงเรียนควรมีระบบจัดเก็บข้อมูลนักเรียนที่ได้รับการส่งต่อ และอบรมครูให้เข้าใจขั้นตอนการดำเนินงาน รวมถึงมีคู่มือชัดเจนและแผนซ่อม

ปฏิบัติ และมาโนช ตัญยงค์ (2564) พบว่า ส่งเสริมความร่วมมือจากทุกภาคส่วนในการวางแผนและติดตามผลการส่งต่อนักเรียน และสุนทร โครพ (2564) พบว่า มีการส่งต่อภายในและภายนอกอย่างเหมาะสม โดยมีระบบติดตามผลต่อเนื่อง และจิระนันท์ นนทะบุตร (2564) พบว่า ผู้บริหารควรถูกกำหนดแนวทางที่ชัดเจน อบรมครู และชี้แจงผู้ปกครองให้เข้าใจความสำคัญของการส่งต่อ

องค์ความรู้

ภาพที่ 1 การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา

ที่มา : นันทฐ แสงเอี้ยว, 2569.

จากแผนภาพสามารถอธิบาย การดำเนินการวิจัย เรื่อง การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา สรุปได้ดังนี้

ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดย 3 อันดับแรกคือ ผู้บริหารแต่งตั้งครูที่ปรึกษาให้เยี่ยมบ้านนักเรียนภาคเรียนละ 1 ครั้ง รองลงมาคือ การมอบหมายให้เก็บข้อมูลนักเรียนรายบุคคล และการสนับสนุนให้ประชาสัมพันธ์กิจกรรมสู่ผู้ปกครองและชุมชน ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ การนำข้อมูลนักเรียนไปวางแผนช่วยเหลืออย่างเหมาะสม

ด้านการคัดกรองนักเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุดโดย 3 อันดับแรกคือ ผู้บริหารสนับสนุนให้ครูส่งเสริมกลุ่มนักเรียนพิเศษให้พัฒนาศักยภาพตนเองและมอบหมายให้ครูติดตามประสานกับผู้ปกครองเพื่อช่วยแก้ปัญหาาร่วมกันอย่างสม่ำเสมอ รองลงมาคือ การช่วยเหลือกลุ่ม

นักเรียนที่มีปัญหาอย่างเร่งด่วน ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อคัดกรองและจัดกลุ่มนักเรียนตามเกณฑ์ที่กำหนด

ด้านการส่งเสริมและพัฒนานักเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมากโดย 3 อันดับแรกคือ ผู้บริหารให้ครูจัดกิจกรรมโฮมรูมและทักษะชีวิตประจำวัน สนับสนุนการพัฒนาเรียนอย่างเท่าเทียม และส่งเสริมการทำงานเป็นทีมระหว่างโรงเรียนกับผู้ปกครอง นอกจากนี้ ยังมอบหมายให้ครูร่วมมือกับผู้ปกครองในการพัฒนาพฤติกรรมนักเรียน และจัดระบบส่งเสริมนักเรียนดีเด่น ข้อที่ได้ค่าต่ำสุดคือ การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อประเมินผลการทำงาน

ด้านการป้องกัน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดย 3 อันดับแรกคือ ผู้บริหารให้ครูที่ปรึกษาดูแลช่วยเหลือนักเรียนทุกคนอย่างเท่าเทียม, แจ้งข่าวสารและประสานงานกับผู้ปกครองได้รวดเร็ว และติดตามผลการดำเนินงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ การส่งเสริมให้จัดกิจกรรมรู้เท่าทันสื่อและเหตุการณ์บ้านเมืองที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว

ด้านการส่งต่อ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดย 3 อันดับแรกคือ ผู้บริหารมอบหมายให้ครูที่ปรึกษาแก้ปัญหานักเรียนอย่างเป็นระบบและชัดเจน, ส่งเสริมให้ครูที่ปรึกษามีการสื่อสารด้วยความสัมพันธ์อันดี และถ่ายทอดข้อมูลข่าวสารให้ผู้ปกครองรับรู้ร่วมกัน ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ผู้บริหารไม่ปล่อยให้การแก้ไขปัญหาเรียนเป็นหน้าที่ของครูคนใดคนหนึ่งเพียงลำพัง

สรุป และข้อเสนอแนะ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพและแนวทางการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในศตวรรษที่ 21 ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา ผลการวิจัย พบว่า โดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน อยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 4 ด้าน คือ ด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา ด้านการส่งต่อ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยลำดับสุดท้าย คือ ด้านการส่งเสริมและพัฒนาเรียน ตามลำดับ แนวทางการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในศตวรรษที่ 21 คือ ส่งเสริมครูประจำชั้น ครูแนะแนว และครูหัวหน้างานดูแลช่วยเหลือนักเรียน จัดทำระบบ SDQ เพื่อแก้ปัญหาด้านการเรียนและพฤติกรรม การเข้าเรียน ร่วมกันวิเคราะห์ข้อมูลและคัดกรองนักเรียนตามแบบประเมิน SDQ และประสานขอความร่วมมือจากหน่วยงานภายนอก พัฒนาทักษะการใช้เทคโนโลยีของครูประจำชั้นการวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียน นำผลมาปฏิบัติงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้ถูกต้องและรวดเร็ว อบรมพัฒนาครูและนักเรียน ด้านการรู้เท่าทันสื่อและปัญหาภัยทางสังคม เสริมทักษะการดำรงชีวิตในสังคมยุคใหม่ ส่งเสริมครูมีทักษะการทำงานเป็นทีม ร่วมกันแก้ไขปัญหาด้านการเรียน ด้านพฤติกรรม และปัญหาทางครอบครัวของนักเรียนทุกคน

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

- 1) กำหนดให้ทุกโรงเรียนใช้แบบประเมิน SDQ เป็นเครื่องมือหลักในการคัดกรองนักเรียน เพื่อให้การช่วยเหลือมีมาตรฐานและมีข้อมูลเชิงวิเคราะห์ที่แม่นยำ
- 2) ผลักดันการพัฒนาครูด้านการใช้เทคโนโลยีในการวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียน เพื่อยกระดับการดูแลช่วยเหลือนักเรียนให้ทันสมัยและแม่นยำ
- 3) ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับหน่วยงานภายนอกในกระบวนการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อให้เกิดระบบสนับสนุนรอบด้าน ทั้งด้านสุขภาพจิต พฤติกรรม และครอบครัว
- 4) กำหนดนโยบายการอบรมครูและนักเรียนเรื่องทักษะชีวิตและการรู้เท่าทันสื่อ เพื่อป้องกันปัญหาสังคมและพฤติกรรมเสี่ยงในยุคดิจิทัล

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

- 1) ส่งเสริมครูประจำชั้นใช้ข้อมูลจาก SDQ วิเคราะห์และวางแผนช่วยเหลือนักเรียนเป็นรายบุคคล เพื่อให้การดูแลตรงจุดและเกิดผลจริง
- 2) จัดอบรมให้ครูมีทักษะการใช้เทคโนโลยีวิเคราะห์พฤติกรรมและพัฒนาให้นักเรียนรายบุคคล
- 3) สร้างทีมสหวิชาชีพภายในโรงเรียน เพื่อร่วมแก้ไขปัญหาพฤติกรรม การเรียน และครอบครัวของนักเรียน
- 4) จัดกิจกรรมอบรมทักษะชีวิตและรู้เท่าทันสื่อให้ครูและนักเรียนอย่างต่อเนื่องทุกปี การศึกษา

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

- 1) สถานศึกษาควรส่งเสริมครูประจำชั้น ครูแนะแนว และครูหัวหน้างานดูแลช่วยเหลือนักเรียน จัดทำระบบ SDQ เพื่อแก้ปัญหาด้านการเรียนและพฤติกรรม การเข้าเรียน
- 2) สถานศึกษาควรร่วมกันวิเคราะห์ข้อมูลและคัดกรองนักเรียนตามแบบประเมิน SDQ และประสานขอความร่วมมือจากหน่วยงานภายนอก
- 3) สถานศึกษาควรพัฒนาทักษะการใช้เทคโนโลยีของครูประจำชั้นการวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียน นำผลมาปฏิบัติงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนได้ถูกต้องและรวดเร็ว
- 4) สถานศึกษาควรอบรมพัฒนาครูและนักเรียน ด้านการรู้เท่าทันสื่อและปัญหาภัยทางสังคม เสริมทักษะการดำรงชีวิตในสังคมยุคใหม่
- 5) สถานศึกษาควรส่งเสริมครูมีทักษะการทำงานเป็นทีม ร่วมกันแก้ไขปัญหาด้านการเรียน ด้านพฤติกรรม และปัญหาทางครอบครัวของนักเรียนทุกคน

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาวิจัยเรื่อง การนำข้อมูลนักเรียนไปวางแผนให้การช่วยเหลือ ป้องกันและส่งเสริมได้อย่างเหมาะสม ของโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา

2. การศึกษาวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อคัดกรองนักเรียนนำมาจัดกลุ่มตามเกณฑ์ที่กำหนด ของโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา
3. การศึกษาวิจัยเรื่อง การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลวิเคราะห์และจัดการ ข้อมูล สารสนเทศ สามารถประเมินผลการปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้อง แม่นยำและรวดเร็ว ของโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา
4. การศึกษาวิจัยเรื่อง จัดกิจกรรมการรู้เท่าทันสื่อและรู้เท่าทันต่อเหตุการณ์บ้านเมืองในปัจจุบันที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ของโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา
5. การศึกษาวิจัยเรื่อง การแก้ไขปัญหานักเรียนเป็นบทบาทหน้าที่ของครูที่ปรึกษา/ครูประจำชั้น หรือครูคนใดคนหนึ่ง ของโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในอำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา

References

- กิตติมา ใจปลื้ม. (2565). ความสัมพันธ์ระหว่างทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 กับความสุขในการทำงานของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจันทบุรี ตราด *วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี*.
- ไกรสร เจียมทอง. (2561). ทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 32 . *วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต*. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ขวัญเนตร มุลทองจาด. (2562). *ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดอุดมรังสี*. วารสารการบริหารการศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร 12 (2), 35-49.
- ชุตिकाญจน์ แก้วสมสิน. (2565). ความสัมพันธ์ระหว่างระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนกับการบริหารงานวิชาการกลุ่มโรงเรียนสหวิทยาเขตชลบุรี 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรี ระยอง *วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา*. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ชุตินาถ ถาวรแก้ว. (2559). การดำเนินงานตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนหลังผลต่อคุณภาพชีวิตของสถานศึกษาในจังหวัดปทุมธานีสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 4 . ปทุมธานี-สระบุรี. *งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต*. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี. คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม. สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

- ณัฐพงษ์ ปรีชานนทกุล. (2563). ทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาจังหวัดระยอง จันทบุรี และตราด. *วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี*.
- นิสร สิมพริกซ์. (2560). สภาพการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดระยอง. *งานนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. คณะศึกษาศาสตร์: มหาวิทยาลัยบูรพา*.
- นุรมาน พิทักษ์สุขสันต์. (2564). การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของผู้บริหารสถานศึกษา ในอำเภอสายบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานีเขต 3. *ครุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา*.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2560). *การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 10)*. กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาส์น.
- พงษ์ศักดิ์ รวมขมรัตน์. 2564. *ทักษะการบริหารในศตวรรษที่ 21 ของผู้บริหารสถานศึกษาตามความคิดเห็นของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากาญจนบุรี* Journal of Roi Kaensarn Academi, 7(1), 64–76.
- มลฤดี สานดี. (2565). ทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการบริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรีเขต1. *สาขาวิชาการบริหารการศึกษาคณะ ครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี*.
- มานอช ตัญยงค์. (2564). การศึกษาแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9 จังหวัดสุพรรณบุรี สหวิทยาเขตพุทไธสง. *ครุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา*.
- สัตตบุษย์ โพธิ์รุท. (2564). ทักษะการบริหารของผู้บริหารโรงเรียนในศตวรรษที่ 21 ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21. *วิทยานิพนธ์หลักสูตรปริญญา ครุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร*.
- สุนทร โครพ. (2563). แนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนแบบมีส่วนร่วมของสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดอ่างทอง. *วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตร์มหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา*.
- สุพัตรา ผลประสาท. (2566). ทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามุกดาหาร. *ครุศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร*.

- ศุภกร รัตนวงษ์. (2565). การบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาจันทบุรี ตราด. *สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณ.*
- วิวรรชน์ เชื้อจิตร. (2566). ทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ที่ส่งผลต่อการบริหาร งานวิชาการสู่ความเป็นเลิศของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา ระยองเขต 1. *สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณ.*